

Lov emanerer, som nu foreligger, og det er mig ikke ganske klart, om disse specielle Tilfælde kunne blive Gjenstand for særlige Love eller om det ikke kunde være rigtigere, at de allerede strax bleve antydede. I detmindste forekommer det mig ønskeligt, at den Regel, som er givet i § 3, at Gjennemsnitsbeløbet af de sidste 5 Aars Indtægter skal lægges til Grund for Beregningen af Bedkommendes Pension, ikke altid følges. Thi der kan netop for de Embedsmænd, der for Tiden ere aflagte med uvisse Indtægter, være indtruffet saadanne temporaire Forhold, som vilde gjøre, at de vilde blive særdeles høstholdne, og blive høist ubilligt behandlede, dersom dette skulde være Tilfældet. Jeg vil til Exempel anføre nogle Retsbetjente i den sydlige Deel af Jylland. Skulde disse afgaae om en kort Tid, inden Forløbet af 5 Aar, og Indtægterne af de sidste 5 Aar lægges til Grund for Beregningen af deres Pension, da er jeg overbevist om, at meget Faa af dem vilde kunne opnaae den Pension, som Lovudkastet forøvrigt tilsigter; thi det er vitterligt, at den Standsning i al Omsætning, der navnlig under Occupationen i de 2 Krigsaar har fundet Sted, har havt en saa afgjort Indflydelse paa deres Indtægter, at de fleste af dem have været høist uheldigt situerede. Naar imidlertid disse Embedsmænd, som vi jo kunne vente, blive satte paa fast Gage, saa vil denne Ulempe være hævet, og jeg anseer derfor dette Spørgsmaal for ikke at være af saa afgjort Vigtighed; men jeg har dog ikke villet undlade at bemærke det.

Et andet Tilfælde, som forekommer mig vigtigere, er det, at en Embedsmænd, der i en lang Arrække har været anfortroet et vigtigt og byrdefuldt Embede, og derfor ogsaa har været aflagt med gode Indtægter, i en fremrykket Alder finder, at han ikke kan bestride dette Embede længere, saaledes som han ønskede det, men dog føler Kald og Kraft til endnu at virke i Statens Tjeneste, muligens i det foreliggende Pensionslovudkast kunde finde An-

ledning til ikke at ville modtage et ringere Embede, fordi det vilde bewirke, at han fik en ringere Pension. Jeg mener nemlig, at man er ilde tjent med, at man paa en Maade tvinger en saadan Embedsmænd til at vedblive i hiint Embede, for at kunne sikke sig i sin Alderdom. Det er ikke uden Exempel, og jeg kunde nævne flere Exempler paa, at saadanne Mænd i en fremrykket Alder have resigneret og ansøgt om et roligere og mindre besværligt, men ogsaa med mindre Indtægter forbundet Embede. Nu forekommer det mig paa en Maade, at det er ubilligt imod den Mand, der f. Ex. har havt et Embede paa 3000 Rbd. og bagefter faaer et paa 2000 Rbd., hvori han bliver i 5 a 10 Aar, at hans Pension skal beregnes efter det sidste Embedes Indtægter, fordi han endnu følte Kald til at blive i Statens Tjeneste og ikke vilde bebyrde Staten med Pension. Det vilde være ubilligt imod ham, at han ikke skulde nyde Godt af sin tidligere Embedstjenestetid. Men fremdeles forekommer det mig, at det vilde være aldeles imod Statens Interesse ogsaa i pecuniær Henseende, idet man derved let kunde komme til at bebyrde Staten med en Pension mere, idet man tvinger en saadan Embedsmænd til enten at blive i hans første Embede eller reent at gaae af med Pension. Det er ogsaa fra en anden Side betragtet i Statens Interesse, at faae Embedsstanden forynget og fornyet med friske Kræfter i de byrdefulde Embeder. Jeg veed derfor ikke, om der ikke, da Regelen er saa bestemt udtalt i § 3, kunde, hvis man finder disse saa Bemærkninger grundede, være Anledning til paa sit Sted i Loven at antyde, at et saadant Tilfælde ikke skulde være udelukket fra at komme i særlig Betragtning, eller om det maaskee kan henføres under de Tilfælde, som Comiteen har gjort opmærksom paa at skulle være Gjenstand for en særlig Lov. Tilfald vil jeg henstille det til det ærede Udvalg, og efter Omstændighederne muligens reservere mig et Endringsforslag.